

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Warszawa, 15 września 1950 **Nr 11** **Poz. 81—93**

TREŚĆ:

81

ZARZĄDZENIE

MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ

z dnia 15 kwietnia 1950 r.

w sprawie postępowania przy przenoszeniu osadników z gospodarstw przeznaczonych dla Państwowych Gospodarstw Rolnych na gospodarstwa zamienne.

§ 1. Działy Rolnictwa i Reform Rolnych i Wydziały Osiedleńcze Urzędów Wojewódzkich w porozumieniu z Okręgowymi Zarządami Państwowych Gospodarstw Rolnych na Ziemiach Zachodnich opracują plany przeniesienia osadników, osiedlonych na majątkach P.G.R. oraz na terenach przeznaczonych dla P.G.R., a objętych odnośnymi wykazami, na gospodarstwa zamienne i przekażą te plany do wykonania właściwym Starostwom Powiatowym — referatom osiedleńczym oraz właściwym zespołom P.G.R.

§ 2. Starostwo Powiatowe — Referat Osiedleńczy:

1. sporządzi spisy osadników podlegających przeniesieniu z poszczególnych majątków,
2. opracuje plan przeniesienia osadników na terenie całego powiatu,
3. ustali w porozumieniu z właściwymi zespołami P.G.R. terminy przeniesień i
4. zawiadomi osadnika o terminie przeniesienia z jednoczesnym wskazaniem gospodarstwa zamiennego, na które ma być przeniesiony.

§ 3. Przy przeniesieniu na gospodarstwo zamienne należy brać pod uwagę najdogodniejszą porę dla osadnika oraz możliwie najtańsze koszty przeniesienia.

Jeżeli przeniesienie ma być dokonane na gospodarstwo zagospodarowane, najbardziej wskazanym będzie okres po zakończeniu siewów wiosennych, natomiast jeżeli gospodarstwo zamienne znajduje się w niewielkiej odległości i jest niezagospodarowane lub słabo zagospodarowane — najodpowiedniejszą porą będzie okres po zbiorach.

§ 4. Przenoszonym osadnikom przysługuje:

1. przeniesienie środkami przewozowymi P.G.R. nieodpłatnie lub środkami własnymi, względnie wynajętymi za zwrotem kosztów,
2. zwrot nakładów koniecznych i użytecznych, poczynionych w opuszczonych budynkach oraz zwrot kosztów doprowadzenia budynków nowootrzymanych do stanu używalności,
3. zwrot kosztów doprowadzenia gospodarstwa zamiennego pod względem uprawy i zasiewów do stanu gospodarstwa zdawanego,
4. zwrot wpłaconych bieżących podatków komunalnych, jeżeli osadnik nie korzysta ze zbiorów danego roku gospodarczego i
5. ryczałt w wysokości 10.000 złotych po objęciu nowego gospodarstwa.

§ 5. Do przyznawania zwrotu i ustalania wysokości kosztów wymienionych w § 4 niniejszego zarządzenia starosta powiatowy powołuje powiatową komisję rozliczeniową w składzie przedstawiecieli:

1. Powiatowej Rady Narodowej — jako przewodniczącego,
2. powiatowej władzy osiedleńczej,
3. powiatowego oddziału rolnictwa i reform rolnych,
4. zainteresowanego zespołu P.G.R. i
5. powiatowego zarządu Związku Samopomocy Chłopskiej.

Od orzeczenia powiatowej komisji rozliczeniowej przysługuje osadnikowi w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem odwołania do wojewódzkiej komisji rozliczeniowej w składzie analogicznym jak powiatowa komisja rozliczeniowa.

Orzeczenie wojewódzkiej komisji rozliczeniowej jest ostateczne.

Do ważności uchwał komisji niezbędna jest obecność co najmniej trzech członków.

W razie potrzeby komisja rozpoznaje sprawy przenoszonych osadników w miejscu ich zamieszkania i w ich obecności. Nieobecność osadnika, który o czynnościach komisji został powiadomiony, nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 6. Przeniesienie na nowe gospodarstwo powinno być w zasadzie dokonane środkami przewozowymi P.G.R. Zespół P.G.R. obejmujący zdawane gospodarstwo powinien podać, jakie środki przewozowe i w jakich terminach będzie mógł dostarczyć dla przewiezienia mienia osadnika.

W razie niemożności dostarczenia środków przewozowych przez zespół P.G.R. transport winien być dokonany własnymi środkami przewozowymi osadnika. W tym przypadku Powiatowa Komisja Rozliczeniowa przyznaje osadnikom zwrot kosztów przeniesienia w zależności od ilości przewożonych ruchomości i odległości gospodarstwa, biorąc pod uwagę miejscowe ceny.

Jeżeli przeniesienia nie można dokonać środkami przewozowymi P.G.R. lub własnymi środkami osadnika, przewóz dokonuje się środkami wynajętymi na koszt Skarbu Państwa — Państwowego Funduszu Ziemi.

Przeniesieniu podlegają inwentarz żywy i martwy oraz wszystkie ruchomości, zapasy gospodarcze i domowe (sprzęty, żywność, pasza) z wyjątkiem słomy i obornika.

Jeżeli osadnik nie decyduje się na objęcie gospodarstwa z wykazu gospodarstw wskazanych przez referat osiedleńczy, a otrzyma przydział gospodarstwa na innym terenie, przysługuje mu zwrot kosztów przeniesienia w takiej wysokości, jaka przysługiwałaby osadnikowi w przypadku przeniesienia się na gospodarstwo wskazane przez referat osiedleńczy. W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach tak ustalona należność może być za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych podwyższona.

§ 7. Zwrotowi podlegają koszty remontów kapitalnych budynków położonych na gospodarstwie zdawanym, natomiast wydatki na konserwacje i drobne remonty zwrotowi nie podlegają. Sumy wydatkowane na remonty kapitalne powinny być przez osadnika udowodnione. W razie braku rachunków dopuszczalny jest dowód ze świadków i biegłych. Ocena dowodów należy do Komisji Rozliczeniowej.

Jeżeli budynki na przejętym przez osadnika gospodarstwie zamiennym nie wymagają remontu, wówczas przyznana mu należność tytułem zwrotu kosztów remontu na gospodarstwie zdawanym będzie zarachowana na poczet ceny nabycia gospodarstwa zamiennego.

Jeżeli budynki na gospodarstwie zamiennym wymagają drobnych remontów (wstawienie otworów, reperacja drzwi i t.p.), należy ustalić wysokość kosztu tych remontów i ustaloną kwotę wypłacić osadnikowi pod warunkiem zużycia na powyższy cel.

§ 8. Jeżeli gospodarstwo zamienne znajduje się pod względem uprawy i zasiewów w stanie gorszym od gospodarstwa zdawanego, będzie osadnikowi wypłacone odpowiednie odszkodowanie.

W tym wypadku należy obliczyć koszt doprowadzenia gospodarstwa zamiennego do stanu zagospodarowania gospodarstwa zdawanego, biorąc pod uwagę niezbędne zabiegi uprawowe i kupno nawozów pomocniczych.

Ponadto należy obliczyć wartość przewidywanych plonów z obu gospodarstw i w przypadku, gdy zamiana wypada na niekorzyść osadnika, należy przyznać mu odpowiedni ekwiwalent w gotówce, albo też pozwolić na zabranie zasiewów z gospodarstwa zdawanego.

W zasadzie osadnik powinien pozostawić na gospodarstwie zdawanym słomę i obornik. Jeżeli natomiast na gospodarstwie zamiennym osadnik nie otrzyma tych składników lub otrzyma w ilości niedostatecznej, to albo może zabrać odpowiednią ilość słomy i obornika na nowe gospodarstwo i przewieźć własnymi środkami na koszt własny, albo też komisja rozliczeniowa ustali wartość tych składników i wliczy ją do przyznanej osadnikowi wysokości odszkodowania.

Kwota 10.000 złotych jako ryczałtowe odszkodowanie z tytułu przeniesienia będzie wypłacona każdemu osadnikowi po uprzednim stwierdzeniu przez referat osiedleńczy faktu przeniesienia na nowe gospodarstwo, niezależnie od wypłaconych temuż osadnikowi należności, przewidzianych w pkt. 1—4 § 4 niniejszego zarządzenia.

§ 9. Komisja rozliczeniowa spisuje ze swych czynności protokół w 5-ciu egzemplarzach, z których dwa egzemplarze przeznaczone są dla referatu osiedleńczego i po jednym — dla P.G.R., dla oddziału rolnictwa i reform rolnych i dla osadnika.

§ 10. Zespół P.G.R. sporządza szczegółowy protokólarny opis przejmowanego gospodarstwa zarówno co do stanu budynków jak i stanu upraw i zasiewów. Opis tego protokółu otrzymuje referat osiedleńczy starostwa powiatowego.

Władze osiedleńcze sporządzą protokół wprowadzenia osadnika w posiadanie gospodarstwa zamiennego oraz protokół zdawczo-odbiorczy w 2-ch egzemplarzach po jednym dla strony zdającej i przejmującej. Protokół zdawczo-odbiorczy może być przyjęty przez Komisję Rozliczeniową za podstawę do przyznania osadnikowi odszkodowania bez badania gospodarstwa na miejscu.

§ 11. Do obowiązków władz osiedleńczych w związku z przeniesieniem osadników na gospodarstwa zamienne należy dokonanie wszelkich czynności w zakresie ich kompetencji, w szczególności: unieważnienie aktu nadania na gospodarstwo opuszczone przez osadnika, wydanie aktu nadania na gospodarstwo zamienne, wprowadzenie osadnika w posiadanie tegoż gospodarstwa i t.p., zaś do władz ziemskich — wszelkie dalsze czynności związane z uregulowaniem tytułu własności osadnika.

§ 12. Wszelkie wypłaty wynikające z niniejszego zarządzenia — będą dokonywane przez starostwo powiatowe — referat osiedleńczy z otwartych przez Fundusz Ziemi na ten cel kredytów we właściwych oddziałach Banku Rolnego.

§ 13. W przypadku gdy osadnik zaciągnął od Skarbu Państwa pożyczkę na remonty kapitalne, Państwowy Fundusz Ziemi przejmuje do zapłaty tę część pożyczki, która została zużyta na wykonanie wymienionych remontów. Wysokość sumy zużytej na ten cel ustala Komisja Rozliczeniowa w sposób wskazany w § 7 niniejszego zarządzenia.

§ 14. Członkowie Komisji Rozliczeniowej tak Powiatowej, jak i Wojewódzkiej otrzymują za wyjazdy służbowe związane z powyższą akcją z funduszów przeznaczonych na przeniesienie osadników z maj. P.G.R. — zwrot kosztów podróży oraz diet, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 15. Jeżeli osadnik ustępujący rezygnuje z przydziału nowego gospodarstwa, do przyjęcia rezygnacji nie mają zastosowania przepisy pisma M.A.P., Dep. Osiedl. z dnia 29 sierpnia 1949 r. L.dz. OsR/2342/c-15.

Rozrachunek z osadnikami, rezygnującymi z przydziału nowego gospodarstwa, przeprowadzają władze rolne na zasadach cz. II pisma okólnego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych — Departament Funduszu Ziemi z dnia 17 stycznia 1950 r. nr. FZ. F. V-63/4/50.

Osadnikom rezygnującym z nowego gospodarstwa nie przysługuje ryczałt w kwocie 10.000 zł., wymieniony w § 4 pkt. 5 niniejszego zarządzenia.

Osadnikom pozostającym w majątkach P.G.R w charakterze robotników rolnych na warunkach kontraktu taryfowego przysługuje również ryczałt w kwocie 10 tysięcy złotych.

§ 16. Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dnia 1 stycznia 1950 roku.

Orzeczenia Komisji Rozliczeniowej, wydane na podstawie zarządzeń z roku 1949 w sprawie przeniesienia osadników z gospodarstw przejmowanych przez P.G.R., nie ulegają zmianie z tym zastrzeżeniem, że ryczałt na przeprowadzkę 10 tysięcy złotych należy wypłacić wszystkich osadnikom przeniesionym w 1950 roku z majątków P.G.R. i z terenów przeznaczonych dla P.G.R.

Władze osiedleńcze mogą ponadto wystąpić do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych o odpowiednie odszkodowanie dla osadników przeniesionych w roku 1949-ym.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: wz. L. **Domański**

Minister Administracji Publicznej: wz.St. Zawadzki

82

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 21 lipca 1950 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów w sprawie zasad wynagrodzenia za uzyskane wpływy pracowników zatrudnionych w dziale administracji Państwowego Funduszu Ziemi.

Na podstawie § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1950 r. w sprawie dodatków do uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale administracji Państwowego Funduszu Ziemi (Monitor Polski A-78 . . . . poz. 907 . . . .) zarządzam co następuje:

1. Pracownikom przyczyniającym się do uzyskiwania wpływów na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi będą wypłacone dodatki do uposażenia z kredytu budżetowego Państwowego Funduszu Ziemi na rok 1950/cz. 33, dział 1, rozdział 5, § 21).
2. Do kategorii pracowników wymienionych w punkcie 1 zalicza się: w prezydiach wojewódzkich rad narodowych pracowników oddziałów finansów rolnych w wydziałach rolnictwa i leśnictwa oraz w prezydiach powiatowych rad narodowych — pracowników wydziałów rolnictwa i leśnictwa — zatrudnionych bezpośrednio przy wymiarze i poborze wpłat na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi z wyłączeniem personelu pomocniczo-technicznego.
3. Dodatki będą przyznawane kwartalnie według następującej skali:
   przy wpływach od 80% do 90% planu kwartalnego do 0,5%
   przy wpływach od 90% do 100% planu kwartalnego do 0,8%
   przy wpływach ponad 100% do planu kwartalnego do 1,0%

Wypłata dodatku będzie oparta na wykonaniu kwartalnych planów finansowych Państwowego Funduszu Ziemi.

4. Ze względu na różnorodność warunków terenowych w uzyskiwaniu wpływów Państwowego Funduszu Ziemi, górna granica dodatków według zasad podanych w punkcie 3 niniejszego zarządzenia, może być zróżniczkowana dla poszczególnych województw, jak następuje:

a) zmniejszana do 50% dla województw: Bydgoszcz, Gdańsk, Łódź, Poznań i Warszawa,
b) zwiększana do 200% dla województw: Białystok, Kraków, Olsztyn i Rzeszów.

5. Procentową wysokość sumy dodatków za uzyskane wpływy według skali ustalonej w punktach 3 i 4 dla poszczególnych województw ustala każdorazowo Minister Rolnictwa i R.R. na wniosek Dyrektora Biura Funduszu Ziemi.
6. Dodatek na dany kwartał nie może przekroczyć dla jednego pracownika:
przy wpływach od 80% do 90% — 25% kwartalnego uposażenia zasadniczego
przy wpływach od 90% do 100% — 35% kwartalnego uposażenia zasadniczego
przy wpływach ponad 100% — 50% kwartalnego uposażenia zasadniczego.
7. Decyzja o przyznaniu dodatków poszczególnym pracownikom, wymienionym w pkt. 2, w ramach globalnej sumy, określonej przez Ministra Rolnictwa i R.R. należy do kierownika wydziału rolnictwa i leśnictwa w prezydiach wojewódzkich rad narodowych.
Na wniosek Dyrektora Biura Funduszu Ziemi może Minister Rolnictwa i R.R. przyznawać dodatki za uzyskane wpływy również kierownikom i zastępcom kierowników wydziału rolnictwa i leśnictwa w prezydiach wojewódzkich rad narodowych.
8. Dla ustalenia i wypłaty dodatków w ramach niniejszego zarządzenia będą służyły wpływy na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi, uzyskane w okresie od grudnia 1949 roku do 30 listopada 1950 r.
9. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się Dyrektorowi Biura Funduszu Ziemi.

Minister w/z: **L. Domański**

83

ZARZĄDZENIE
MINISTRÓW: ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH ORAZ HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 26 lipca 1950 r.

(Nr W.H. II-11/1)

zmieniające zarządzenie z dnia 8 kwietnia 1949 r. Nr W.H. II-11/2 w sprawie zwalczania nielegalnego uboju zwierząt i obrotu mięsem.

W zarządzeniu Ministrów: Rolnictwa i Reform Rolnych, Administracji Publicznej oraz Handlu Wewnętrznego z dnia 8 kwietnia 1949 r. Nr W.H. II-11/2 w sprawie zwalczania nielegalnego uboju zwierząt i obrotu mięsem (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 18, poz. 96) skreśla się § 3.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w/z **St. Tkaczow**

Minister Handlu Wewnętrznego **T. Dietrich**

84

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 29 lipca 1950 r.

(Nr Sz. K. A. 4/12)

w sprawie określenia przedsiębiorstw i instytucji państwowych, których pracownicy zobowiązani są do współpracy w zakresie obowiązku nauczania w liceach rolniczych i w szkołach praktyków specjalistów.

Na podstawie dekretu z dnia 10.XII.1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 39) w sprawie obowiązku współpracy w zakresie nauczania w szkolnictwie zawodowym, uchwały Rady Ministrów z dnia 12.IX.46 r. (Dz. Min. Ośw. Nr 11, poz. 304) w sprawie szkolnictwa rolniczego oraz uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2.I.1950 r. w sprawie szkolenia kadr rolniczych zarządza się, **co następuje**:

1. Pracownicy Państwowych Gospodarstw Rolnych, Państwowych Ośrodków Maszynowych i Technicznej Obsługi Rolnictwa wyznaczeni przez Okręgowe Zarządy, tych przedsiębiorstw na wniosek Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa — Oddziału Szkolenia Kadr Rolniczych, oraz pracownicy Lecznic Weterynaryjnych i Rejonowych Kierownictw Wodno-Melioracyjnych wyznaczeni przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wydział Rolnictwa i Leśnictwa — Oddział Weterynaryjny lub Wodno-Melioracyjny na wniosek Oddziału Szkolenia Kadr Rolniczych, obowiązani są do nauczania w liceach rolniczych wszystkich typów i szkołach praktyków specjalistów w ilości do 6 godzin tygodniowo w zakresie swoich specjalizacji.
2. Obowiązek nauczania w liceach rolniczych i szkołach praktyków specjalistów może być ustanowiony dla pracownika w wypadku o ile liceum lub szkoła praktyków specjalistów odpowiedniej specjalizacji znajduje się w miejscu stałego zamieszkania lub położenia zakładu pracy wyznaczonego pracownika.
3. Obowiązek nauczania odbywa się w czasie pracy w zakładzie zatrudnienia, przy czym czas trwania pracy w szkole, ilość godzin pracy i dnie w tygodniu ustala Dyrekcja (kierownictwo) szkoły w porozumieniu z pracownikiem powołanym do nauczania i zakładem pracy, w którym ten pracownik jest zatrudniony.
4. Z tytułu pracy w szkole pracownik ten otrzymuje wynagrodzenie według stawek ustalonych dla nauczycieli kontraktowych uznanych za wybitnych specjalistów w szkołach rolniczych.
5. Pracodawca nie może potrącić pracownikom płacy za czas użyty na wykonanie obowiązkowej pracy szkolnej.

Minister: **J. Dąb-Kocioł**

85

ZARZĄDZENIE WEWNĘTRZNE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 28 sierpnia 1950 r.

w sprawie uprawnień: wydziałów rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych (oddziałów wodno-melioracyjnych) i rejonowych kierownictw robót wodno-melioraycjnych, podległych wydziałom rolnictwa i leśnictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych — do udzielania zamówień na roboty, dostawy i usługi.

§ 1. Do udzielania zamówień na roboty wodno-melioracyjne oraz roboty dostawy i usługi związane z melioracją upoważniam:

a) wydziały rolnictwa i leśnictwa (oddziały wodno-melioracyjne) — do kwoty 10.000.000 zł.
b) rejonowe kierownictwa robót wodno-melioracyjnych podległe wydziałom rolnictwa i leśnictwa — do kwoty 500.000 zł.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: **J. Dąb-Kocioł**

86

OKÓLNIK Nr 11.

z dnia 4 sierpnia 1950 r.

(Nr W.H.I-1/18)

w sprawie zakresu działania służby weterynaryjnej pracującej w rzeźniach.

W rzeźniach, których kierownikami są osoby, nie będące organami urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, zachodzą częstokroć nieporozumienia co do tego, jakie sprawy na terenie rzeźni należą do kompetencji służby weterynaryjnej, pracującej w rzeźniach jako organa urzędowego badania, a jakie do kompetencji kierowników rzeźni. W celu usunięcia tych nieporozumień, wyjaśniam i zarządzam, co następuje:

Do zakresu działania służby weterynaryjnej jako organów urzędowego badania w rzeźniach należą wszystkie sprawy, które przepisami publicznymi służbie tej zostały powierzone.

W szczególności należą tutaj:

1. sprawy wynikające z przepisów o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, a zwłaszcza z rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305 i z 1930 r. Nr 70, poz. 555) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1948 r. o obowiązku poddawania sprawdzaniu mięsa sprowadzonego do niektórych

miejscowości — (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 424). W myśl tych rozporządzeń do obowiązków służby weterynaryjnej należą:

a) badanie zwierząt przed ubojem i ich segregacja na zwierzęta:
   1) dopuszczone do uboju w ubójni, przeznaczonej do uboju zwierząt zdrowych,
   2) dopuszczone do uboju w ubójni sanitarnej, przeznaczonej do uboju zwierząt chorych i podejrzanych o zaraźliwe choroby,
   3) niedopuszczone do uboju;
b) badanie po uboju oraz ocenę i oznakowanie mięsa po zbadaniu;
c) sprawdzanie i ponowne badanie mięsa wprowadzonego z innych miejscowości włącznie z oceną i oznakowaniem;
d) rejestrowanie i zestawianie wyników badania;
e) wydawanie świadectw dla mięsa, wywożonego do innych miejscowości;
f) nadzór nad postępowaniem z mięsem mniej wartościowym, warunkowo zdatnym, a w szczególności dopilnowanie, aby:
   1) mięso mniej wartościowe, warunkowo zdatne i niezdatne było odpowiednio zabezpieczone od bezprawnego wprowadzenia go do obrotu,
   2) mięso mniej wartościowe było rozsprzedane w taniej jatce lub w innym odpowiednim miejscu, wyznaczonym przez właściwe władze,
   3) mięso warunkowo zdatne było poddane odpowiednim zabiegom unieszkodliwiającym,
   4) mięso niezdatne zostało nieszkodliwie usunięte.

2. sprawy wynikające z rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 sierpnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 503), a w szczególności wykonywanie nadzoru, aby zwierzętom poddawanym ubojowi nie zadawano zbędnego bólu i cierpień.
3. Wykonywanie nadzoru, określonego w § 41 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643 i z 1937 r. Nr 49, poz. 378). Należy tutaj także przeprowadzanie kontroli mięsa i przetworów mięsnych zwracanych z miejsc sprzedaży.
4. Sprawy powierzone lub zlecone organom urzędowego badania przepisami, wydanymi na podstawie innych specjalnych ustaw, bądź dekretów, a w szczególności na podstawie rozporządzenia Prezydenta R.P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) wraz z późniejszymi zmianami oraz na podstawie dekretu z dnia 4 kwietnia 1950 r. o zakazie uboju zwierząt hodowlanych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 152).

Obowiązki w wyżej określonym zakresie posiadają charakter czynności publicznych i przy wykonywaniu ich służba weterynaryjna jest uprawniona do wydawania zarządzeń administracji rzeźni.

Organa urzędowego badania są niezależne od administracji rzeźni i podlegają wyłącznie właściwym prezydiom rad narodowych (Wydziałom Rolnictwa i Leśnictwa). Administracji rzeźni przysługuje jedynie prawo zażalenia do prezydiów rad narodowych.

W razie nie wykonania zarządzeń, wydanych przez służbę weterynaryjną w omawianym zakresie służba weterynaryjna rzeźni jest obowiązana powiadomić o tym swoją władzę służbową, w przypadkach, wymagających ze względu na dobro publiczne niezwłocznego wykonania tych zarządzeń, odnieść się natychmiast i w najkrótszej drodze bezpośrednio do najbliższej placówki organów bezpieczeństwa publicznego. W szczególności należy to czynić we wszystkich przypadkach, zagrażających zdrowiu publicznemu, np. w razie dopuszczenia do obrotu mięsa niezdatnego lub mięsa warunkowo zdatnego przed dokonaniem zabiegów unieszkodliwiających, albo też w przypadkach, mogących spowodować rozwleczenie zaraźliwych chorób zwierzęcych, np. przy niedostatecznej izolacji zwierząt chorych i podejrzanych o takie choroby.

Oprócz powyżej wymienionych obowiązków, powierzonych służbie weterynaryjnej przepisami ustawowymi, do zakresu działania służby wet., pracującej w rzeźniach jako organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, należy z tytułu specjalnego wykształcenia współpraca z kierownikiem rzeźni w ogólnych i porządkowych sprawach sanitarnych, ochrony zwierząt oraz zdejmowania skór. Współpraca ta powinna polegać na komunikowaniu kierownikowi rzeźni spostrzeżeń, uwag i zaleceń w wymienionych sprawach. Ważniejsze sprawy należy komunikować na piśmie.

Przy wykonywaniu swych obowiązków w tym zakresie służba weterynaryjna powinna, w szczególności zwracać uwagę, aby:

a) obchodzenie się ze zwierzętami było zgodne z postanowieniami rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 o ochronie zwierząt (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 42, poz. 417),
b) cały teren rzeźni i wszystkie jej pomieszczenia były utrzymywane w odpowiedniej czystości zarówno w czasie ruchu rzeźni jak i przerwy w nim;
c) postępowanie z mięsem i wszelkimi produktami uzyskanymi z uboju odpowiadało wymogom sanitarnym,
d) zdejmowanie skór ze zwierząt odbywało się zgodnie z okólnikiem Ministra Rolnictwa i R.R. Nr 2, z dnia 28 lutego 1950 r.

Rozumie się, że odpowiedzialność w tych sprawach ciąży na kierowniku rzeźni. Odpowiedzialność służby weterynaryjnej w tym zakresie istnieje tylko wówczas, gdy służba ta nie zakomunikowała we właściwym czasie kierownikowi rzeźni odnośnych swoich spostrzeżeń, uwag lub zaleceń.

W rzeźniach, w których pracuje więcej niż jeden lekarz weterynaryjny jako organ urzędowego badania, obowiązek współpracy z kierownikiem rzeźni w ogólnych i porządkowych sprawach sanitarnych, oraz w sprawach ochrony zwierząt i zdejmowania skór należy do tego lekarza weterynaryjnego, któremu jego bezpośrednia władza przełożona powierzyła kierownictwo służbą weterynaryjną w rzeźni (naczelny lekarz weterynaryjny, kierownik działu sanitarno-weterynaryjnego, starszy lekarz weterynaryjny).

W rzeźniach, w których jako organa urzędowego badania pracują wyłącznie oglądacze, określona wyżej współpraca z kierownikiem rzeźni należy do tych osób.

W końcu wyjaśnia się, że badanie przed ubojem winno być dokonywane zasadniczo przy dostarczeniu zwierząt do rzeźni a następnie po należytym wypoczynku po przebytym transporcie, o ile zwierzęta nie zostały poddane ubojowi w przeciągu 24 godzin od dostarczenia ich do rzeźni, badanie to należy powtarzać codziennie co najmniej 1 raz aż do chwili uboju; wobec przepisów § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr 42,poz. 408 i z 1932 r. Nr 116, poz.961) należy przy tym badaniu skontrolować również świadectwa miejsca pochodzenia, a także i inne dokumenty dołączone do transportów a zwłaszcza świadectwa zdrowia, oraz zezwolenia władz na przywóz do rzeźni zwierząt pochodzących z okręgów zapowietrzonych i zagrożonych.

Minister: w/z St. Tkaczow

87

PISMO OKÓLNE

z dnia 9 czerwca 1950 r.

(Nr W.A.V.8/32).

w sprawie wynagrodzenia personelu Państwowych Zakładów Leczniczych dla Zwierząt za czynności wykonane poza godzinami urzędowymi.

Akceptując dotychczas wydane wskazówki Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, do czasu wydania przepisów specjalnych, regulujących wynagrodzenie lekarzy weterynaryjnych, personelu pomocniczego i administracyjnego państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt, w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego, ustaliłem, co następuje:

1. Wynagrodzenie za czynności wykonane poza godzinami urzędowymi przyjęć, w niedzielę i święta przez personel państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt lub osoby współpracujące z tymi zakładami, wypłacane są zgodnie z §§ 10 i 11 statutu z 30 grudnia 1948 roku Nr W.L.I-5/11 oraz pisma okólnego z dnia 19 marca 1949 roku Nr W.L.IV/5/4 w sprawie wytycznych dla P.Z.L.Z. na 1949 rok (Dz. Urz. Min. Roln. i R. R. Nr 6, poz. 22 i 28) z następującymi zmianami:
   a) Pracownicy P.Z.L.Z. za czynności przez nich dokonane poza godzinami urzędowymi przyjęć, w niedzielę i święta otrzymują:

Lekarze weterynaryjni lub osoby wykonujące zabieg		—	35%
Sanitariusze	—	—	10%
Dozorcy (stajenni)	—	—	3%
Personel administracyjny	—	—	2%

wniesionych opłat ordynacyjnych z godzin pozaurzędowych.

b) Lekarze weterynaryjni, nie będący pracownikami zakładów, a tylko współpracujący z P.Z.L.Z. za zgodą dyrektora zakładu wojewódzkiego — za czynności przez nich dokonane otrzymują 40% wniesionych przez nich opłat ordynacyjnych, bez względu na to, czy czynności ordynacyjne wykonano w godzinach urzędowych, czy pozaurzędowych. Wynagrodzenie to powinno być wypłacane lekarzom współpracującym na podstawie indywidualnej umowy-zlecenia.

c) Wykorzystanie 50% opłat ordynacyjnych przeznaczonych na wynagrodzenie wymienione w pkt. 1 ust. a, a przede wszystkim jeśli idzie o opłaty wnoszone przez lekarzy współpracujących, może nastąpić wyłącznie w tym wypadku, o ile sanitariusz lub stajenny brali bezpośredni udział przy dokonywaniu zabiegu. Personel administracyjny rejonowych państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt, jak i zakładu wojewódzkiego — otrzymuje 2% wynagrodzenie premiowe również i od sum ordynacyjnych lekarzy współpracujących.

2. Wynagrodzenie powyższe wypłaca w miesiącu następnym za miesiąc ubiegły zakład wojewódzki z odpowiednich sum planu finansowo-gospodarczego P.Z.L.Z. na podstawie zestawień sporządzonych przez poszczególne zakłady, a które obejmują również lekarzy współpracujących z danym zakładem. Zestawienia te oparte być muszą na nr. nr. wystawionych rachunków (kwitów) i kontrolowane przez zakład wojewódzki.

3. Łączna kwota wynagrodzenia za czynności spełnione poza godzinami urzędowymi przyjęć, w niedzielę i święta będzie mogła być łącznie preliminowana 50% takiej tylko części wpływów ordynacyjnych w godzinach pozaurzędowych, która nie przenosi 150% sumy wpływów za świadczenia i zabiegi w godzinach urzędowych. Przy miesięcznych obliczeniach stosunku tych sum dla każdego zakładu należy wyłączyć sumy ordynacyjne lekarzy współpracujących bez względu na to, czy czynności ordynacyjne zostały wykonane w godzinach urzędowych, czy pozaurzędowych.

4. Szczegóły odnośnie sposobu i techniki tych rozliczeń oraz wzory zestawień miesięcznych ustali i poda do wiadomości Dyrektor Departamentu Weterynarii Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

5. Zmiany, o których mowa w niniejszym piśmie, obowiązują od 1 stycznia 1950 roku.

Minister: J. Dąb-Kocioł

88

PISMO OKÓLNE

z dnia 2 sierpnia 1950 r.

(Nr FZ.F. I-4/2/50)

w sprawie przymusowego przenoszenia osadników.

W stosunku do osadników przenoszonych z dotychczas zajmowanych gospodarstw na gospodarstwa zamienne na skutek:
1) rozstrzygnięcia sporów o gospodarstwa,
   a) z ludnością polską miejscowego pochodzenia,
   b) pomiędzy osadnikami,
2) przeznaczenia gospodarstw (budynków) na cele publiczne (ośrodki maszynowe, szkoły, domy ludowe itp.);
3) odmowy władz wydania zezwolenia na nabycie nieruchomości w pasie granicznym;
4) odmowy nadania gospodarstwa, a przyznanie działki pracowniczej lub obiektu nie rolnego —

należy stosować przepisy zarządzenia Ministrów Rolnictwa i Reform Rolnych i Administracji Publicznej z dnia 15 kwietnia 1950 r. Nr FZ.F.I-4/2/50 w sprawie postępowania przy przenoszeniu osadników z gospodarstw przeznaczonych dla P.G.R. na gospodarstwa zamienne, z tym że:

1) § 1 otrzyma dla tych przypadków brzmienie:
„Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych — Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa opracują plany przeniesienia osadników na gospodarstwa zamienne i przekażą te plany do wykonania Pow. Prezydium Rad Narodowych — Wydziałom Rolnictwa i Leśnictwa — Referat Urządzeń Rolnych";
2) do § 2 — pkt 3 nie ma w tych przypadkach zastosowania;
3) do § 4 — pkt 1 nie ma w tych przypadkach zastosowania;
4) do § 5 — pkt 4 jest w tych przypadkach zbędny;
5) § 6 otrzyma dla tych przypadków brzmienie:
„Przeniesienie na nowe gospodarstwo powinno odbyć się w zasadzie własnymi środkami przewozowymi osadnika. W tym przypadku Powiatowa Komisja Rozliczeniowa przyznaje osadnikowi zwrot kosztów przeniesienia w zależności od ilości przewożonych ruchomości i od odległości gospodarstwa, biorąc pod uwagę miejscowe ceny.
Jeżeli przeniesienia nie można dokonać własnymi środkami przewozowymi osadnika, przewóz dokonuje się środkami wynajętymi na koszt Skarbu Państwa — Państwowy Fundusz Ziemi.
Przeniesieniu podlegają inwentarz żywy i martwy oraz wszystkie ruchomości, zapasy gospodarcze i domowe (sprzęty, żywność, pasza) z wyjątkiem słomy i obornika.
Jeżeli osadnik nie decyduje się na objęcie gospodarstwa z wykazu gospodarstw wskazanych przez referat osiedleńczy, a otrzyma przydział gospodarstwa na innym terenie, przysługuje mu zwrot kosztów przeniesienia do takiej wysokości, jaka przysługiwałaby osadnikowi w przypadku przeniesienia na gospodarstwo wskazane przez referat osiedleńczy. W wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach tak ustalona należność może być za zgodą Ministerstwa Rolnictwa i R.R podwyższona."
6) § 10 otrzyma dla tych przypadków brzmienie:
„Opis przejmowanego gospodarstwa zarówno co do stanu budynków, jak i stanu upraw i obsiewów, sporządzają Prezydia Powiatowych Rad Narodowych — Wydziały Rolnictwa i Leśnictwa.
Władze osiedleńcze sporządzą protokół wprowadzenia osadnika w posiadanie gospodarstwa zamiennego oraz protokół zdawczo-odbiorczy w 2-ch egzemplarzach po jednym dla strony zdającej i przejmującej .
Protokół zdawczo-odbiorczy może być przyjęty przez Komisję Rozliczeniową za podstawę do przyznania osadnikowi odszkodowania bez badania gospodarstwa na miejscu."

Minister: w/z L. Domański

89

PISMO OKÓLNE

z dnia 6 września 1950 r.

(Nr E. Org. I-20/27)

w sprawie uzgadniania spraw związanych z ochroną przeciwpożarową.

Podając do wiadomości powyższe pismo Komendanta Głównego Straży Pożarnych, polecam niezwłocznie przystąpić do uzgadniania z Komendą Główną i Komendami terenowymi wszystkich spraw, związanych z ochroną przeciwpożarową.

Minister: J. Dąb-Kocioł

Załącznik 20 kwietnia 1950 r.

Komenda Główna
Straży Pożarnych
A. I-1a/1

Na podstawie ustawy o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. R. P. Nr 60 z dn. 28.II.1950 r. art. 1) komunikuje, że została powołana Komenda Główna Straży Pożarnych, jako organ państwowy, do wypełnienia zadań ochrony przeciwpożarowej, obejmujący zasięgiem swego działania obszar całego państwa, z siedzibą w Warszawie-Żoliborz, ul. Słowackiego 52/54.

Obejmując obowiązki Komendanta Głównego, na podstawie nominacji Prezesa Rady Ministrów donoszę, że w pierwszym etapie pracy Komenda Główna zwróci przede wszystkim uwagę na stronę organizacyjną ochrony przeciwpożarowej i na zsynchronizowanie wszelkich środków materialnych w skali krajowej do wykonania swoich zadań.

Dotychczasowa praktyka wykazała wiele niewłaściwości na tych odcinkach, wynikłych z wielotorowości i braku jednolitego kierownictwa, w następstwie czego wytworzyła się nadmierna tendencja rozbudowy obrony czynnej niemal na wszystkich terenowych placówkach resortowych ministerstw, przy równoczesnym zaniedbaniu problematyki prewencyjnej.

Stan ten był szkodliwy i sprzeczny, jako dalsze, często nieświadome kontynuowanie ideologii kapitalistycznej, ze współczesną, dostosowaną do stosunków Polski Ludowej, ideą ochrony przeciwpożarowej.

Mając to na uwadze, uprzejmie proszę Obywatela Ministra o wydanie podległym organom służby przeciwpożarowej zarządzenia, by natychmiast przystąpiły do uzgadniania wszystkich spraw związanych z ochroną przeciwpożarową, a specjalnie spraw określonych art. 7 i 9/2) p. 1 — z Komendą Główną i Komendami terenowymi, które w oparciu o najlepsze dotychczasowe doświadczenia krajowe — osiągnięcia Związku Radzieckiego i narodów Demokracji Ludowej, podejmować będą kapitalne rozpracowanie ochrony przeciwpożarowej.

Komendant Główny B. Chmura-Łazarski

Uwaga: Inspektorzy obrony przeciwpożarowej przy Ministerstwach oraz Centralnych Zarządach współpracują z Komendą Główną Straży Pożarnych — Warszawa-Żoliborz, Słowackiego 52/54. Inspektorzy obr. ppoż. przy Urzędach, Instytucjach i Okręgowych Zarządach z Komendantami Wojewódzkimi (siedziby w miastach wojewódzkich).

90

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Nr 22, poz. 194 z dnia 23 maja 1950 r.) ukazało się rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28 kwietnia 1950 r. w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń.

Przedruk tego rozporządzenia załącza się do Nr 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

91

KOMUNIKAT

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Nr 23, poz. 201 z dnia 31 maja 1950 r.) ukazało się rozporządzenie Ministrów: Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Finansów i Budownictwa z dnia 27 kwietnia 1950 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie włączeń i wydzieleń z zapasu ziemi na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska.

Przedruk tego rozporządzenia załącza się do Nr 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

92

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A-53 z dnia 12 maja 1950 r. poz. 614 z dnia 12 maja 1950 r.) ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 kwietnia 1950 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Tory Wyścigów Konnych".

Przedruk tego zarządzenia załącza się do Nr 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

93

KOMUNIKAT

W Monitorze Polskim (Nr A-54, poz. 628 z dnia 13 maja 1950 r.) ukazało się zarządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Przedruk tego zarządzenia załącza się do Nr 11 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

ERRATA:

W Nr 10-tym Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 sierpnia 1950 r. na stronicy 56 w ustępie 4-tym należy wprowadzić następujące sprostowanie: zamiast: „4. Zamykam wyżej wymienione..", powinno być: „4. Zamykam niżej wymienione...".

Na stronicy 67 w § 14 ust. 1 wiersz drugi od dołu zamiast „wojewódzkiej i powiatowej władzy administracji ogólnej" — powinno być: „wojewódzkich i powiatowych rad narodowych",

Na stronicy 67 wiersz pierwszy od góry w § 14 ust. 2 zamiast: „Pracownicy wymienieni" — „Organa wymienione",

Stronica 68, wiersz 15 od góry. Zamiast denominacji „d) Mączki pochodzenia zwierzęcego" ma być „C. Mączki pochodzenia zwierzęcego",

Na stronicy 68 wiersz 10 od dołu zamiast denominacji „C środki chemiczne, jako dodatki do pasz" — ma być „D. środki chemiczne, jako dodatki do pasz".

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, Warszawa, Nowogrodzka 50
Wydział Prasy i Informacji. Pokój 219. Tel. 887-84.

Konto P.K.O. 1-888/416 Dziennik Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w Warszawie.

Prenumerata: roczna 1000 zł, półroczna 600 zł, kwartalna 400 zł.

Cena 100 zł.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Druk WZG Oddz. 81, Warszawa, Tamka 3. 3500.
Zam. 3267. 19.VIII — 9.X.50. B-127765.

DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Przedruk z Nr 22, poz. 194 z dnia 23 maja 1950 r.

194

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 28 kwietnia 1950 r.

w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń.

Na podstawie art. 7 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej, co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, rzeszowskiego, krakowskiego, kieleckiego, łódzkiego oraz m. st. Warszawy i m. Łodzi wprowadza się urzędowe badanie co do włośni dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. *St. Tkaczow*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Tłoczono 3000 egzemplarzy.
Druk. Ministerstwa Sprawiedliwości, Warszawa, Nowowiejska 6.
Obj. 1 kol. Papier płaski druk. 60 g.
Zam. 451. Oddano do składu 17.V.50. Druk ukończono 27.V.50.

DZIENNIK USTAW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Przedruk z Nr 23, poz. 201 z dnia 31 maja 1950 r.

201

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ, ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH, FINANSÓW I BUDOWNICTWA.

z dnia 27 kwietnia 1950 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie włączeń i wydzieleń z zapasu ziemi na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu oraz Odbudowy z dnia 14 października 1947 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Leśnictwa w sprawie włączeń i wydzieleń z zapasu ziemi na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 433), § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. O wydzieleniu nieruchomości lub ich części z zapasu ziemi z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w ust. 2, decyduje prezydium wojewódzkiej rady narodowej

2. O wydzieleniu nieruchomości lub ich części na cele:

1) tworzenia ośrodków kultury rolnej lub podstawowych zakładów przemysłu rolnego oraz jeżeli o wyłączenie nieruchomości lub jej części ubiega się kilka władz lub instytucji,

2) wojskowe, bezpieczeństwa publicznego, państwowej gospodarki leśnej, szkolnictwa wyższego i opiekuńczo-wychowawcze, jeżeli powierzchnia gruntów projektowanych do wydzielenia przekracza 10 ha,— decyduje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz z Ministrami Administracji Publicznej i Budownictwa".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kocioł*

Minister Finansów: w z. *W. Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Budownictwa: *R. Piotrowski*

Tłoczono 3000 egzemplarzy.
Druk. Ministerstwa Sprawiedliwości, Warszawa, Nowowiejska 6.
Obj. 2 str. Papier płaski druk. 60 g.
Zam. 494 Oddano do składu 2.VI.50 Druk ukończono 9.VI.50.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Przedruk z Nr A-53 z dn. 12 maja 1950 r. poz. 614, 615

614.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 kwietnia 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Państwowe Tory Wyścigów Konnych".

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R, P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego, pod nazwą: „Państwowe Tory Wyścigów Konnych — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione", zwane dalej „Przedsiębiorstwem".

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w m. st. Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności Przedsiębiorstwa jest:

1) podnoszenie hodowli koni w kraju przez:

a) poddawanie młodych koni ras szlachetnych treningowi w biegu oraz próbom selekcyjnym na wyścigach w celu wybrania jednostek najdzielniejszych,

b) popieranie badań praktycznych i naukowych w zakresie doskonalenia metod treningu;

2) urządzanie wyścigów konnych i przeprowadzanie wzajemnych zakładów (totalizator).

§ 4. Nadzór państwowy nad Przedsiębiorstwem sprawuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Przy Przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym Przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, składająca się z Dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych Dyrektorowi dwóch Wicedyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez Przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo

b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo

c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. 1. Przekazaniu na rzecz Przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzi protokólarne przekazanie Przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania Przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczączącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
w/z St. Tkaczow

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w/z E. Szyr

MINISTER FINANSÓW
K. Dąbrowski

515.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA
z dnia 25 kwietnia 1950 r.

w sprawie przeznaczenia odsetka kubatury w osiedlach i domach Zakładu Osiedli Robotniczych na pomieszczenia dla administracji osiedli i domów oraz dla osób pełniących zawody usługowe.

Na podstawie art. 18 ust. 1 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o Zakładzie Osiedli Robotniczych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Celem zapewnienia pomieszczeń biurowych dla administracji osiedli i domów, wybudowanych przez Zakład Osiedli Robotniczych, oraz pomieszczeń mieszkalnych i użytkowych dla osób pełniących w tych osiedlach i domach zawody usługowe, upoważnia się Zakład Osiedli Robotniczych do wydzielania w tych osiedlach i domach na powyższe cele następującego odsetka kubatury:

1) w zespołach obejmujących mniej niż 50 mieszkań — najwyżej 5%;

2) w zespołach obejmujących od 50 do 300 mieszkań — najwyżej 4%;

3) w zespołach obejmujących powyżej 300 mieszkań — najwyżej 3%.

2. Podstawą do obliczenia odsetków, podanych w ust. 1 pkt. 1) — 3), jest ogólna kubatura zespołu, zmniejszona o ilość kubatury, określonej w § 2

§ 2. Upoważnienie, objęte § 1, nie uszczupla w niczym uprawnień Zakładu Osiedli Robotniczych do rozporządzania całą kubaturą mieszkalną i użytkową, wybudowaną przez Zakład z przeznaczeniem na cele usługowe.

§ 3. Zarządzenie niniejsze stosuje się w odniesieniu do osiedli i domów wybudowanych z kredytów objętych Państwowymi Planami Inwestycyjnymi: na rok 1947, na rok 1948, na rok 1949 i na rok 1950.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
R. Piotrowski

Druk PWZG W-wa, Tamka 3. 3000. Zam. 1885

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Przedruk z Nr A-54 poz. 628 z dn. 13 maja 1950 r.

628.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 24 kwietnia 1950 r.

w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz średnich szkół zawodowych, podległych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, których absolwenci podlegają w 1950 r. przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106).

Wykaz ten stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
w/z **St. Tkaczow**

Załącznik do zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 24 kwietnia 1950 r. (poz. 628).

WYKAZ

średnich szkół zawodowych podległych Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych, których absolwenci podlegają w 1950 r. przepisom ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

I. LICEA ZAWODOWE

1.	Państw.	4-let.	Lic.	Roln.	Bydgoszcz
2.	„	„	„	„	Oleśno, pow. Oleśno woj. Katowice
3.	„	„	„	„	Czarnocin, p. Czarnocin, woj. Łódź
4.	„	„	„	„	Lidzbark, woj. Olsztyn
5.	„	„	„	„	Bielice, pow. Mogilno, woj. Poznań
6.	„	„	„	„	Dzików, pow. Tarnobrzeg, woj. Rzeszów
7.	„	„	„	„	Suchodół, pow. Krosno, woj. Rzeszów

8.	Państw. 4-let. Lic. Roln.	Złotów, pow. Złotów, woj. Szczecin
9.	„ „ „ „	Sobieszyn, pow. Garwolin, woj. Warszawa
10.	Państw. 4-let. Lic. Ogrodn.	Białystok
11.	„ „ „ „	Toruń, woj. Bydgoszcz
12.	„ „ „ „	Prószków, pow. Opole, woj. Katowice
13.	„ „ „ „	Giżycko, woj. Olsztyn
14.	Państw. 4-let. Lic. Roln.-Hod.	Łososina Górna, pow. Limanowa, woj. Kraków
15.	„ „ „ „ „	Borkowice, pow. Końskie, woj. Łódź
16.	„ „ „ „ „	Dobrocin, pow. Morąg, woj. Olsztyn
17.	„ „ „ „ „	Jelenia Góra, woj. Wrocław
18.	Państw. 4-let. Lic. Roln. Gosp.	Rzemień, pow. Kielce, woj. Kielce
19.	Państw. 4-let. Lic. Roln. Tyt.	Lublin
20.	Państw. Lic. Roln. II st.	Kościelec, pow. Inowrocław, woj. Bydgoszcz
21.	„ „ „ „	Tczew, woj. Gdańsk
22.	„ „ „ „	Czernichów, woj. Kraków
23.	„ „ „ „	Dąbrowa Zduńska, pow. Łowicz, woj. Łódź
24.	„ „ „ „	Szamotuły, woj. Poznań
25.	„ „ „ „	Rokietnica, woj. Poznań
26.	„ „ „ „	Bojanowo, pow. Rawicz, woj. Poznań
27.	„ „ „ „	Środa, pow. Środa woj. Poznań
28.	„ „ „ „	Chyliczki, pow. W-wa, woj. W-wa
29.	Państw. Lic. Ogrodn. II st.	Widzew, pow. Łask, woj. Łódź
30.	„ „ „ „	Pruszcz, woj. Gdańsk
31.	„ „ „ „	Biała, pow. Biała Krak., woj. Kraków
32.	„ „ „ „	Gumniska, woj. Kraków
33.	Państw. Lic. Roln. Lniars. II st.	Dojlidy, pow Białystok

34.	Państw. Lic. Wodno-Mel. II st.	Oliwa?, woj. Gdańsk
35.	„ „ „ „ „	Kraków
36.	„ „ „ „ „	Otwock, pow. i woj. W-wa
37.	Państw. Lic. Roln. Gosp. II st.	Kuźnice, pow. Nowy Targ, woj. Kraków
38.	„ „ „ „ „	Puławy, woj. Lublin
39.	Państw. Lic. Roln. Hod. II st.	Krzelów, pow. Jędrzejów, woj. Kielce
40.	„ „ „ „ „	Nawojowa, pow. Nowy Sącz, woj. Kraków
41.	„ „ „ „ „	Samostrzel, pow. Wyrzysk, woj. Bydgoszcz
42.	„ „ „ „ „	Ornontowice, pow. Pszczyna, woj. Katowice
43.	Państw. Lic. Rybac. II st.	Kraków
44.	„ „ „ „	Giżycko, woj. Olsztyn
45.	Państw. Lic. Roln. Pszczel. II st.	Pszczela Wola, pow Lublin
46.	Państw. Lic. Mech. Roln. II st.	Łańcut, pow. i woj. Rzeszów
47.	„ „ „ „ „	Wołów, pow. Wołów, woj. Wrocław
48.	Państw. Lic. Rach. Roln. II st.	Wośniki, pow. Radom woj. Kielce
49.	Państw. Lic. Handl. Roln. II st.	Skorcz, pow. Starogard, woj. Gdańsk
50.	„ „ „ „ „	Miłocin, pow. i woj. Rzeszów
51.	Państw Lic. Przetw. II st.	Tymbark, pow. Limanowa, woj. Kraków
52.	Państw. Lic. Agrotechn. II st.	Karolewo, pow. Kętrzyn, woj. Olsztyn

II. SZKOŁY ROLNICZE PRAKTYKÓW SPECJALISTÓW NADZORCÓW WODNO-MELIORACYJNYCH

1.	Państwowa Szkoła Rolnicza Prakt. Specjal. Wodno-Mel.	Pszczółki, pow. Gdańsk, woj Gdańsk
2.	Państwowa Szkoła Rolnicza Prakt. Specjal. Wodno-Mel.	Olsztyn, ul. Okrzei 3
3.	Państwowa Szkoła Rolnicza Prakt. Specjal. Wodno-Mel.	Sołtysowice, pow. Wrocław, woj. Wrocław

III. SZKOŁY ROLNICZE PRAKTYKÓW SPECJALISTÓW SANITARIUSZY WETERYNARYJNYCH

1.	Państwowa Szkoła Rolnicza Praktyków Specjal. San. Wet.	Kozy, pow. Biała Krakowska, woj. Kraków
2.	Państwowa Szkoła Rolnicza Praktyków Specjal. San. Wet.	Zyrzyn, pow. Puławy, woj. Lublin

3.	Państwowa Szkoła Rolnicza Praktyków Specjal. San. Wet.	Wola Pęk., pow. Skierniewice, woj. Łódź
4.	Państwowa Szkoła Rolnicza Praktyków Specjal. San. Wet.	Szczytno, woj. Olsztyn
5.	Państwowa Szkoła Rolnicza Praktyków Specjal. San. Wet.	Majków Chrusty, pow. Kalisz, woj. Poznań
6.	Państwowa Szkoła Rolnicza Praktyków Specjal. San. Wet.	Oława, ul. Żymierskiego 15, woj. Wrocław

---

Druk PWZG W-wa, Tamka 3 3000. Zam. 1879.